

ΕΤΟΣ 63ον

10 Μαΐου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3232)

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΗ

Τό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα μᾶς μεταφέρει σέ μία κομβική στιγμή στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Στή στιγμή κατά τήν ὁποία ὁ Χριστιανισμός κηρύχθηκε καί καρποφόρησε στήν Ἀντιόχεια. Γιατί εἶναι σημαντική ἡ στιγμή αὕτη;

Πρῶτο, ἀναδεικνύεται μιά ἄλλη ὠφέλεια τοῦ διωγμοῦ, καθώς ὅσοι χριστιανοί ἔφυγαν κυνηγημένοι ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, ἔγιναν ἡ αἰτία νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο στήν εὐρύτερη περιοχή τῆς Παλαιστίνης καί νά διασπαρεῖ πλουσίως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Δεύτερο, κατανοεῖται ὅτι ὁ εὐαγγελισμός τῆς Οἰκουμένης δέν εἶναι ἔργο ἀποκλειστικῶς τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι βεβαίως καί φέρουν τό βάρος τοῦ συντονισμοῦ τῆς προσπάθειας, ἀλλά τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει εὐθύνη γιά τή διάδοση τοῦ σωτηρίου μηνύματος. Τρίτο, ὅπως τελικῶς ἡ προσπάθεια τῶν ἀνωνύμων λαϊκῶν τίθεται ὑπό τόν ἔλεγχο καί τήν ἐποπτεία τοῦ Βαρνάβα, ὁ ὁποῖος ὅταν εἶδε ὅτι δέν μπορούσε νά ἀνταποκριθεῖ μόνος του κάλεσε καί τόν Παῦλο, καθ' ὅμοιο τρόπο παγιώνεται ἡ ἀρχή ὅτι τά πάντα στήν Ἐκκλησία τελοῦν ὑπό τήν ἐποπτεία καί τόν ἔλεγχο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους, τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι δέν ἐνεργοῦν αὐτόνομα, ἀλλά συλλογικά μέσα ἀπό Σύνοδο, ὥστε νά ὑπάρχει πλήρης καί μεθοδική ἀνταπόκριση στίς πνευματικές ἀνάγκες. Τέταρτο, ἐκεῖ καί τότε ὀνομασθήκαμε γιά πρώτη φορά Χριστιανοί, ὄνομα πού μᾶς προσδιορίζει ἀνά τοὺς αἰῶνες. Πέμπτο, καταργεῖται ἡ προσπάθεια νά ζοῦν οἱ Χριστιανοί μέ ἐφαρμοσμένη γενική κοινοκτημοσύνη, καθώς ἀποδεικνύεται ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας ἀνέφικτη, καί συνακόλουθα ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιωτική περιουσία. Ἔκτο, συναφές μέ τήν κατοχή περιουσίας ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν εἶναι τό πρόταγμα, κατά τήν κρίση του ὁ καθένας καί κατά τήν πνευματική του κατάσταση, νά προσφέρει «eis διακονίαν τοῖς ἀδελφοῖς». Ἑβδομο, καθιερώνεται ἡ προσφορά νά γίνεται «διά χειρός Βαρνάβα καί Σαύλου», δηλαδή διά τῶν ὑπευθύνων τῆς Ἐκκλη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οι Ἀπόστολοι εὐαγγελίζονται τόν Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπό τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπί Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καί Κύπρου καί Ἀντιοχείας, μηδενί λαλοῦντες τόν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τόν Κύριον Ἰησοῦν. Καί ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τόν Κύριον. Ἠκουσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καί ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγεγόμενος καί ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῆ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητήσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅσους καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠμπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστειλάντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

σίας, ὥστε καὶ ἡ διαφάνεια νά διασφαλίζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ κατανομή σέ ὅσους πραγματικά ἔχουν ἀνάγκη νά ξεασφαλίζεται.

Δέν μπορούμε νά ἀναλύσουμε ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους, γι' αὐτό ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ κάποια ἐπιλογή.

Τό ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ

Παρά τίς μοντέρνες θεωρήσεις προτεσταντικῶν καί ἀγνωστικιστικῶν κύκλων ὅτι ἡ ἀρχέγονη Ἐκκλησία ἦταν Ἰουδαιοχριστιανική, καί ὅτι οἱ Χριστιανοί διακρίθηκαν ἀπό τοὺς Ἰουδαίους μετὰ τὴν καταστροφή τῶν Ἱεροσολύμων τό 70 μ.Χ., στό κείμενο τῶν Πράξεων ἔχουμε μιά μαρτυρία πού δέν μπορούμε νά ἀγνοήσουμε. Ποιὺ πρὶν τόν προφητευόμενο ἀπό τόν Ἄγαβο λιμὸν, ὁ ὁποῖος συνέβη τό 45 μ.Χ., ἄρα γύρω στό 40 μ.Χ., οἱ ἕως τότε αὐτοπροσδιοριζόμενοι ὡς «μαθηταί» ἀποκλήθηκαν «Χριστιανοί». Ἀπό ποιούς; Μά ἀπό αὐτοὺς πού ἤθελαν νά τοὺς διακρίνουν ἀπό τοὺς Ἰουδαίους! Ποιοὶ ἐβίβησαν τὴν Ἐκκλησία ὡς ξεχωριστὴ ὄντοτητα καί ὄχι ὡς παρακλάδι τοῦ Ἰουδαϊμοῦ; Οἱ Ἕλληνες! Οἱ πολιτιστικὰ κυρίαρχοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἶχαν διασπαρῆ μεταφέροντας τόν πολιτισμὸν τους καὶ καθιερώνοντας ὡς κυρίαρχη τὴ γλῶσσα τους, σέ ὅλην τὴν τότε γνωστὸν κόσμον. Οἱ Ἰου-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι πού εἶχαν διασπαρῆ ἔνεκα τοῦ διωγμοῦ, πού ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καί τῆς Κύπρου καί τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλά δέν ἐκέρυτταν τόν λόγον σέ κανένα παρά μόνον σέ Ἰουδαίους. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἦσαν Κύπριοι καί Κυρηνάιοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τήν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστάς κηρύττοντες τό χαρμόσουνον ἄγγελμα περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καί μέγας ἀριθμός ἐπίστεψε καί ἐπέστρεψε εἰς τόν Κύριον. Ἐφθασε δέ ἡ εἰδησις γι' αὐτούς εἰς τὰ αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβαν ἕως τήν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτός ἔφθασε καί εἶδε τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καί παρώτρυνε ὅλους νά παραμένουν πιστοί εἰς τόν Κύριον μέ σταθερή καρδιά, διότι ἦτο πραγματικά ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον καί πίστιν. Ἀρκετός δέ λαός προσετέθη εἰς τόν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τήν Ταρσόσν διὰ νά ζητήσῃ τόν Σαῦλον καί ὅταν τόν εὗρηκε τόν ἔφερε εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐμείναν δέ ἕναν ὀλόκληρον χρόνον εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἐδίδασσαν πλῆθος πολύ. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταί ὠνομάσθησαν διὰ πρώτην φοράν Χριστιανοί. Κατά τὰς ἡμέρας αὐτάς κατέβηκαν προφηταί ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἔνας δέ ἀπό αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἄγαθος, ἐσηκώθηκε καί προεῖπε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι θά ἐγένετο μέγαν πείνα εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καί ἔγινε ἐπί Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσισαν δέ οἱ μαθηταί νά στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρὸς τήν οἰκονομικήν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Ἰουδαίαν. Αὐτό καί ἔκαναν καί τήν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ τοῦ Βαρνάβα καί τοῦ Σαύλου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δαῖοι ἀποκαλοῦσαν τοὺς Χριστιανούς ὑποτιμητικά «Ναζωραίους», ἐνῶ δέν εἶχαν καμία διάθεση νά συνδέσουν τήν ἔννοια τοῦ Χριστοῦ ὡς Μεσσία πρὸς τοὺς ἀκολουθούς τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς κάτι τέτοιο θά ἰσοδυναμοῦσε μέ παραδοχή ἐκ μέρους τους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας. Ἔτσι, οἱ ἔθνικοί Ἕλληνες τῆς Ἀντιοχείας μᾶς ἀπένειμαν τό ὄνομά μας, ἐπηρεασμένοι ἀπό τό κήρυγμα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς τοῦ κεχρισμένου ἀπό τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, ὁ ὁποῖος μεταδίδει αὐτό τό χρίσμα στόν κάθε πιστό ὡς Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά ν' ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη Του καί τό παράδειγμά Του πρὸς δόξαν Του.

Ἡ χάρη

Μαζί μέ τό ὄνομα ἀναδύθηκε καί αὐτό πού ἔκτοτε προσδιοριστικά τό συνοδεύει ὡς χάρη πού τό ἐπαῆλθεύει! Ποιό εἶναι αὐτό; Ἡ προσφορά «εἰς διακονίαν τοῖς ἀδελφοῖς». Ἡ Ἐκκλησία πορευομένη «ἐν τόπῳ καί χρόνῳ», συνειδητοποιεῖ ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλλῃ τό «ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς» στήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Γι' αὐτό καί προσαρμόζεται στό πολιτιστικό καί κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον, μέ τρόπο εἰρηνικό, ὥστε νά τό ἀναμορφώσει μέ τήν

10 Μαΐου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστός μεσσιάν ἐαυτὸν ὠμολόγηι». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τοῦ σεπιτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. 1α΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαΐου, τοῦ Τυφλοῦ.

Ἀπόστολος: Πράξ. 1στ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.

πειθῶ τοῦ κηρύγματος καί τῇ δύναμει τῶν Μυστηρίων. Ἐμφανές καί ὁρατό σημεῖο τῆς πορείας πρὸς τὴν ἀναγέννηση τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ ποικιλοειδής καί πολὺμορφη διακονία χάριν τῶν ἀδελφῶν. Καί αὐτὸ συναρτᾶται μὲ τὴν προσφορά τοῦ ὅλου ἑαυτοῦ, τῆς ὅλης υπάρξεως τοῦ Χριστιανοῦ.

«Καθὼς νῦπορεῖτό τις», δηλαδή ἀνάλογα μὲ τοὺς πόρους καί τὰ μέσα ποὺ διέθετε καθένας, προσέφερε ἐκουσίως καί αὐτοπροαιρέτως μὲ ὅλη του τὴν καρδιά, χωρὶς ἐξωτερικὴ πίεση καί ἐσωτερικὴ μεψιμοιρία. Μόνος του ὁ καθένας ἔκρινε τὸν βαθμὸ τῆς εὐπορίας του καί τὸ μέγεθος τῆς προσφορᾶς του. Τὸ ἀγώνισμα ἦταν –καί εἶναι– νὰ μὴ θολῶσει τὴ διάνοια ἡ φιληγυρία καί ἡ φιλαυτία ὥστε ἡ κρίση νὰ εἶναι δίκαιη καί ὀρθή, γιὰ νὰ εἶναι καί ἡ προσφορά τέλεια καί ὀλοκληρωμένη.

Καί τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς διεργασίας ἦταν –καί εἶναι– ποὺ προσδιορίζει τὸν Χριστιανό. Ἐάν ἐπιτύχει, κρίνεται ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ μόνου φιλιάνθρωπου, ἀληθινῶς χαρακτηρίζεται ὡς ὑποκριτὴς μὲ διάσταση λόγων καί ἔργων.

Τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι τὸ μόνον ὄνομα ποὺ ἀπαιτεῖ νὰ τὸ συνοδεύει ἡ Χάρη, ἀληθινῶς τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ὀλέθρια. Ἔσως μάθουμε ὅλοι νὰ περπατοῦμε ἀξίως τοῦ «οὗ ἐκλήθημεν ὀνόματος».

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγίται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr